

684**USTAWA**

z dnia 15 kwietnia 2005 r.

o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki restrukturyzacji finansowej publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 2) tryb postępowania w sprawie restrukturyzacji finansowej publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 3) zasady udzielania pomocy publicznej publicznym zakładom opieki zdrowotnej.

Art. 2. 1. Restrukturyzacją finansową mogą być objęte:

- 1) publiczne zakłady opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z późn. zm.¹⁾) prowadzone w formie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostki badawczo-rozwojowe realizujące zadania określone w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy wymienionej w pkt 1

— zatrudniające na dzień 1 stycznia 2001 r. powyżej 50 osób, zwane dalej „zakładami”.

2. Zakład może być objęty restrukturyzacją finansową na podstawie przepisów ustawy tylko jeden raz.

3. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej powstały w wyniku połączenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej może być objęty restrukturyzacją finansową na podstawie przepisów ustawy, gdy co najmniej jeden z samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej podlegających połączeniu spełniał przed połączeniem warunek, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, restrukturyzacji podlegają wyłącznie zobowiązania samo-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 124, poz. 1151 i 1152, Nr 171, poz. 1663, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2215 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

dzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej powstałego w wyniku połączenia w zakresie zobowiązań tego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który spośród zakładów podlegających połączeniu spełniał warunek, o którym mowa w ust. 1.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) podmiocie, który utworzył zakład — należy przez to rozumieć podmioty:
 - a) wymienione w art. 8 ust. 1 pkt 1—3a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej,
 - b) sprawujące nadzór nad jednostkami badawczo-rozwojowymi w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.²⁾);
- 2) kierowniku zakładu — należy przez to rozumieć również dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej, o której mowa w pkt 1 lit. b;
- 3) pożyczce — należy przez to rozumieć pożyczkę udzieloną przez Skarb Państwa ze środków przewidzianych w ustawie budżetowej na zasadach określonych w tej ustawie.

Rozdział 2

Restrukturyzacja finansowa

Art. 4. Restrukturyzacja finansowa zakładów obejmuje znane na dzień 31 grudnia 2004 r.:

- 1) zobowiązania publicznoprawne,
- 2) zobowiązania cywilnoprawne,
- 3) indywidualne roszczenia pracowników wynikające z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2, późn. zm.³⁾)

— powstałe w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112, z 2001 r. Nr 5, poz. 45 i Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 6, poz. 63 oraz z 2004 r. Nr 26, poz. 226 i Nr 240, poz. 2407.

Art. 5. 1. Restrukturyzacja finansowa zakładów polega na:

- 1) umorzeniu zobowiązań publicznoprawnych wymienionych w art. 6 ust. 1;
- 2) rozłożeniu na raty spłaty zobowiązań z tytułu składek wymienionych w art. 7;
- 3) zawarciu przez zakład ugody restrukturyzacyjnej z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych.

2. Restrukturyzacja finansowa zakładów może obejmować także zawarcie przez zakład ugód z pracownikami w zakresie roszczeń wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

3. Postępowanie restrukturyzacyjne prowadzone w stosunku do zakładów na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Nr 155, poz. 1287, z 2003 r. Nr 56, poz. 498 i Nr 202, poz. 1956 oraz z 2004 r. Nr 82, poz. 745),
- 2) ustawy z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. Nr 213, poz. 1800, z 2003 r. Nr 90, poz. 844 i Nr 229, poz. 2271 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291)

— podlega z mocy prawa umorzeniu w zakresie należności wymienionych w art. 6 ust. 1.

Art. 6. 1. Umorzeniu podlegają zobowiązania publicznoprawne zakładu wraz z odsetkami:

- 1) z tytułu podatków wobec budżetu państwa oraz należności celnych;
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez płatnika oraz na Fundusz Pracy, z wyjątkiem składek na ubezpieczenie emerytalne;
- 3) wobec Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- 4) z tytułu:
 - a) opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196, z późn. zm.⁴⁾),

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 90, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 46, poz. 296, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452, Nr 45, poz. 497, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 764, Nr 76, poz. 811, Nr 84, poz. 907 i Nr 100, poz. 1085.

b) opłat za korzystanie ze środowiska w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁵⁾),

c) opłat za szczególne korzystanie z wód w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z późn. zm.⁶⁾)

— stanowiących przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, niezależnie od tego, na rachunek bankowy którego organu administracji publicznej opłaty te powinny być wpłacone przez zakład, z zastrzeżeniem art. 9;

- 5) z tytułu administracyjnych kar pieniężnych określonych w przepisach ustaw wymienionych w pkt 4;
- 6) z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste gruntów Skarbu Państwa w części stanowiącej dochód budżetu państwa;
- 7) z tytułu odsetek za zwłokę, opłaty prologacyjnej, opłaty dodatkowej, kosztów upomnienia oraz kosztów egzekucyjnych, od zaległości wymienionych w pkt 1—6.

2. Zobowiązania publicznoprawne, o których mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu, jeżeli zakład w dniu wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji:

- 1) nie posiada zaległości z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 7;
- 2) nie posiada zaległości z tytułu zobowiązań publicznoprawnych powstałych przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2004 r., z zastrzeżeniem ust. 3;
- 3) zrealizował ugodę zawartą z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 oraz dokonał spłaty wierzytelności, o których mowa w art. 13 ust. 2, o ile jest prowa-

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 62, poz. 552.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 89, poz. 991, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 72, poz. 747, Nr 100, poz. 1085 i Nr 125, poz. 1368.

dzone postępowanie w sprawie restrukturyzacji zobowiązań cywilnoprawnych;

- 4) zaspokoił roszczenia pracowników wynikające z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw lub wykonał ugody, o których mowa w art. 17 ust. 1, w zakresie określonym w art. 17 ust. 2 pkt 1.

3. Warunek o nieposiadaniu zaległości z tytułu zobowiązań publicznoprawnych uznaje się za spełniony, jeżeli zobowiązania te wraz z odsetkami za zwłokę, nieobjęte postępowaniem restrukturyzacyjnym, zostaną przed dniem wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji rozłożone na raty albo terminy ich zapłaty zostaną odroczone na zasadach określonych w odrębnych przepisach dotyczących tych zobowiązań.

4. Przychody z tytułu umorzenia zobowiązań publicznoprawnych nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych, z wyjątkiem zobowiązań zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów.

Art. 7. 1. Zobowiązania zakładu z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne wraz z odsetkami za zwłokę podlegają spłacie w ratach, w okresie do 24 miesięcy od dnia wydania przez organ restrukturyzacyjny, o którym mowa w art. 19, decyzji o warunkach restrukturyzacji.

2. Koszty egzekucyjne dotyczące zobowiązań, o których mowa w ust. 1, podlegają spłacie w ratach, w okresie do 24 miesięcy od dnia wydania przez organ restrukturyzacyjny, o którym mowa w art. 19, decyzji o warunkach restrukturyzacji.

Art. 8. 1. Restrukturyzacji finansowej podlegają również:

- 1) zobowiązania z tytułów wymienionych w art. 6 ust. 1 i art. 7, w stosunku do których do dnia 31 grudnia 2004 r. zostały wydane decyzje rozkładające ich spłatę na raty lub odraczające termin ich płatności, albo gdy zobowiązania te stanowią należności sporne;
- 2) opłaty prolongacyjne ustalone w związku z decyzjami, o których mowa w pkt 1;
- 3) koszty egzekucyjne dotyczące zobowiązań z tytułów wymienionych w art. 6 ust. 1.

2. Restrukturyzacji finansowej nie podlegają zobowiązania zakładów z tytułu:

- 1) zaległości podatkowych i celnych określonych w decyzji właściwego organu podatkowego, organu celnego lub organu kontroli skarbowej,
- 2) składek na ubezpieczenia społeczne i składek na Fundusz Pracy,

3) wpłat do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,

4) opłat i kar dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej,

5) opłat za użytkowanie wieczyste gruntów Skarbu Państwa

— określone w wyniku postępowania kontrolnego, jeżeli zaległości te określone zostały w związku z dokonywaniem czynności prawnych mających na celu obejście przepisów podatkowych, o należnościach celnych, o ubezpieczeniach społecznych lub przepisów dotyczących wymiaru i poboru tych należności.

Art. 9. 1. Przepisy dotyczące umorzenia zobowiązań publicznoprawnych stosuje się odpowiednio do należności z tytułu zobowiązań podatkowych stanowiących dochody budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, w części dotyczącej przychodów wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, jeżeli organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego podejmie uchwałę o restrukturyzacji tych należności.

2. Umorzenie należności jednostek samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie uprawnia tych jednostek do rekompensaty ubytku ich dochodów z tego tytułu przez budżet państwa.

Art. 10. 1. Restrukturyzacja finansowa zobowiązań cywilnoprawnych polega na zawarciu przez zakład ugody restrukturyzacyjnej z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych wymienionymi w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5.

2. Do ugody restrukturyzacyjnej nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 11. Restrukturyzacja finansowa zobowiązań cywilnoprawnych obejmuje kwotę główną wraz z odsetkami naliczonymi do dnia zawarcia ugody restrukturyzacyjnej.

Art. 12. 1. Ugoda restrukturyzacyjna jest zawarta, jeżeli opowie się za nią ponad 50 % wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych mających łącznie ponad 2/3 ogólnej sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom wymienionym w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5.

2. Ugoda restrukturyzacyjna wiąże wszystkich wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych wymienionych w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682.

3. Warunki ugody restrukturyzacyjnej mogą być zróżnicowane w zakresie określonym w tej ugodzie w stosunku do danej grupy wierzycieli, z zachowaniem zasady równoprawnego traktowania uczestników tej ugody.

Art. 13. 1. Przedmiotem ugody restrukturyzacyjnej może być restrukturyzacja zobowiązań cywilnoprawnych polegająca na:

- 1) umorzeniu tych zobowiązań w całości albo w części;
- 2) rozłożeniu spłaty tych zobowiązań na raty;
- 3) odroczeniu terminu spłaty tych zobowiązań;
- 4) przejęciu części lub całości zobowiązań zakładu przez podmiot, który utworzył zakład, a w przypadku zakładów, dla których podmiotem, który utworzył zakład, jest państwowa uczelnia medyczna lub państwowa uczelnia prowadząca działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, także przez ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 5) zamianie tych zobowiązań na obligacje, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1.

2. Wierzytelności wierzyciela cywilnoprawnego podlegają spłacie w całości, jeżeli ich suma w dniu 31 grudnia 2004 r. nie przekraczała kwoty 2 000 zł.

Art. 14. 1. Ugodę restrukturyzacyjną zawiera się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Ugoda restrukturyzacyjna może być wypowiedziana w czasie postępowania restrukturyzacyjnego tylko z ważnych powodów leżących po stronie zakładu, w szczególności w przypadku naruszenia przez zakład przepisów ustawy lub postanowień ugody restrukturyzacyjnej, jeżeli wypowie ją ponad 50 % wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych mających łącznie ponad 50 % ogólnej sumy wierzytelności objętych ugodą.

3. W przypadku wypowiedzenia ugody restrukturyzacyjnej organ restrukturyzacyjny umarza postępowanie restrukturyzacyjne; przepisy art. 29 i 30 stosuje się odpowiednio.

4. Ugoda restrukturyzacyjna nie może być wypowiedziana przez wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych, którzy otrzymali obligacje, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1, w zamian za posiadane wobec zakładu wierzytelności.

Art. 15. 1. Wierzyciel wierzytelności cywilnoprawnej wymieniony w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5, może, w terminie 7 dni od dnia zawarcia ugody, zgłosić do sądu wniosek o uchylenie ugody w całości lub w części w przypadku:

- 1) naruszenia przepisów art. 12 lub 13;
- 2) gdy postanowienia ugody są oczywiście krzywdzące wierzyciela, który zaskarżył ugodę.

2. Wniosek wnosi się do sądu rejonowego — sądu gospodarczego za pośrednictwem organu restrukturyzacyjnego.

3. Wniosek wniesiony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania.

4. Sąd wyznacza rozprawę w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. W razie uwzględnienia wniosku sąd uchyła ugodę w całości lub w części i sporządza uzasadnienie z urzędu.

6. Od postanowienia sądu drugiej instancji kasacja nie przysługuje.

7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1—6 do postępowania w sprawach o uchylenie ugody restrukturyzacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

Art. 16. Zakład jest obowiązany w przypadku uchylenia ugody:

- 1) w całości — zawrzeć niezwłocznie ponownie ugodę;
- 2) w części — zmodyfikować ugodę, uwzględniając postanowienie sądu.

Art. 17. 1. Restrukturyzacja indywidualnych roszczeń pracowników zakładu wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw polega na zawarciu przez zakład ugody z pracownikiem.

2. Przedmiotem ugody, o której mowa w ust. 1, może być:

- 1) rozłożenie zobowiązań zakładu wobec pracownika na raty wraz z określeniem harmonogramu ich spłaty;
- 2) odstąpienie od naliczania odsetek od zobowiązań, o których mowa w pkt 1.

3. W przypadku gdy indywidualne roszczenia pracowników wynikające z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw podlegają spłacie, spłaty tej dokonuje się do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji.

4. Przepisów art. 12, 13, 14 ust. 2—4, art. 15 i 16 nie stosuje się do uгод zawartych przez zakład z pracownikami.

Rozdział 3

Postępowanie restrukturyzacyjne

Art. 18. 1. Do postępowania restrukturyzacyjnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

2. Do restrukturyzacji finansowej zobowiązań publicznoprawnych stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60) w zakresie należności wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1;
- 2) dotyczące wymiaru i poboru należności wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 2—7 i art. 7, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 19. 1. Postępowanie restrukturyzacyjne prowadzi organ restrukturyzacyjny określony w ust. 2.

2. Organem restrukturyzacyjnym jest dla zakładu utworzonego przez:

- 1) jednostkę samorządu terytorialnego — wojewoda;
- 2) podmiot inny niż wymieniony w pkt 1 — minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 20. 1. Organ restrukturyzacyjny wszczyna postępowanie restrukturyzacyjne na wniosek zakładu albo podmiotu, który utworzył zakład, złożony w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku gdy wniosek o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego składa podmiot, który utworzył zakład, podmiot ten zawiadamia o tym niezwłocznie kierownika zakładu.

3. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 21, organ restrukturyzacyjny wzywa zakład do jego uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem odrzucenia wniosku.

4. Wniosek złożony po terminie, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się bez rozpatrzenia.

5. Wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego następuje w formie postanowienia.

6. Organ restrukturyzacyjny wydaje postanowienie, o którym mowa w ust. 5, w terminie 7 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.

7. Organ restrukturyzacyjny przekazuje postanowienie, o którym mowa w ust. 5, do wiadomości organom prowadzącym postępowania restrukturyzacyjne na podstawie ustaw, o których mowa w art. 5 ust. 3.

8. Organ restrukturyzacyjny odmawia, w drodze decyzji wydanej niezwłocznie, wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, jeżeli brak jest pozytywnej opinii podmiotu, który utworzył zakład, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 3.

Art. 21. 1. Wniosek zakładu albo podmiotu, który utworzył zakład, o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego zawiera:

- 1) nazwę zakładu, jego siedzibę i adres;

- 2) okoliczności, które uzasadniają złożenie wniosku oraz ich uprawdopodobnienie;

- 3) liczbę osób, według stanu na dzień 1 stycznia 2001 r., na dzień złożenia wniosku oraz na dzień 31 grudnia 2004 r.:

- a) zatrudnionych w zakładzie,
- b) do których ma zastosowanie art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

2. Do wniosku o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego należy dołączyć:

- 1) sprawozdania finansowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości za poszczególne lata obrotowe, począwszy od 1999 r. do 2004 r.;
- 2) sprawozdania z działalności zakładu za poszczególne lata obrotowe, począwszy od 1999 r. do 2004 r.;
- 3) spis dłużników z podaniem wysokości zobowiązań każdego z nich wobec zakładu, w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności;
- 4) spis wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych ze wskazaniem kwot zaległości i odsetek, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności;
- 5) spis wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych z podaniem wysokości wierzytelności każdego z nich w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r., a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności;
- 6) wykaz zobowiązań pozabilansowych z podaniem wysokości każdego z nich według stanu bieżącego oraz na dzień 31 grudnia 2004 r.;
- 7) kopie tytułów egzekucyjnych lub wykonawczych wystawionych wobec zakładu;
- 8) informację o stanie realizacji zobowiązań z tytułu roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 9) kopię ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wraz z informacją o ustanowionych na nich obciążeniach;
- 10) projekt programu restrukturyzacyjnego pozytywnie zaopiniowany przez podmiot, który utworzył zakład, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 3;
- 11) opinię podmiotu, który utworzył zakład, o której mowa w pkt 10;

- 12) projekt ugody restrukturyzacyjnej z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych;
- 13) projekty ugód dotyczących indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 14) wykaz toczących się postępowań sądowych i administracyjnych oraz postępowań restrukturyzacyjnych prowadzonych na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 22. 1. Projekt programu restrukturyzacyjnego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 10, zwany dalej „projektem programu”, zawiera:

- 1) szczegółowy opis sytuacji ekonomicznej zakładu;
- 2) analizę przyczyn wystąpienia trudnej sytuacji ekonomicznej zakładu;
- 3) wskazanie zamierzonych działań zakładu mających na celu naprawę sytuacji ekonomicznej, w tym działań w zakresie restrukturyzacji finansowej oraz umożliwiających terminowe regulowanie zobowiązań publicznoprawnych i obsługę zadłużenia, a także proponowane zmiany organizacyjne w zakładzie;
- 4) określenie sytuacji ekonomicznej zakładu możliwej do osiągnięcia po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego;
- 5) określenie źródeł finansowania działań, o których mowa w pkt 3, z uwzględnieniem pomocy publicznej niezbędnej do przeprowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego, o którą zakład zamierza się ubiegać, z podaniem jej wielkości, źródeł, formy, terminu i podstawy prawnej.

2. Zakład przekazuje projekt programu do zaopiniowania podmiotowi, o którym mowa w art. 3 pkt 1.

3. Podmiot, który utworzył zakład, wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu programu; opinia nie jest wymagana, jeżeli organem restrukturyzacyjnym jest podmiot, który utworzył zakład.

4. Zakład przekazuje projekt programu do zaopiniowania zakładowej organizacji związkowej.

5. Wydanie opinii, o której mowa w ust. 4, następuje w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu. Niewydanie opinii w tym terminie jest równoznaczne z pozytywnym zaopiniowaniem projektu programu.

6. Jeżeli w danym zakładzie nie działa zakładowa organizacja związkowa, uprawnienia tej organizacji w zakresie wynikającym z ust. 4 i 5 przysługują przedstawicielom pracowników wyłonionym w trybie przyjętym w danym zakładzie.

Art. 23. 1. Organ restrukturyzacyjny — w przypadku zakładu, dla którego podmiotem, który go utworzył,

jest minister, centralny organ administracji rządowej albo wojewoda — niezwłocznie przekazuje projekt programu do zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest obowiązany przedłożyć organowi restrukturyzacyjnemu opinię, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu programu. Nieprzedłożenie opinii w tym terminie jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.

3. W przypadku gdy projekt programu przewiduje emisję obligacji lub udzielenie poręczenia przez Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, spłaty odsetek od obligacji, organ restrukturyzacyjny przekazuje projekt programu do zaopiniowania BGK.

4. BGK wydaje opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu programu na podstawie:

- 1) dokumentów wymienionych w art. 21, przekazanych przez organ restrukturyzacyjny;
- 2) opinii, o której mowa w ust. 2, przekazanej niezwłocznie po jej otrzymaniu przez organ restrukturyzacyjny albo informacji organu restrukturyzacyjnego o uzgodnieniu projektu programu w trybie określonym w ust. 2.

5. BGK przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 4, może zasięgnąć opinii Narodowego Funduszu Zdrowia w zakresie możliwości osiągnięcia przez zakład sytuacji ekonomicznej określonej w prognozach finansowych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4.

6. Narodowy Fundusz Zdrowia przedstawia opinię, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu programu. Nieprzedłożenie opinii w tym terminie jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.

7. Przepisy ust. 1 nie naruszają uprawnień Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynikających z przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291).

Art. 24. 1. Od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do dnia wydania decyzji o umorzeniu albo o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego wstrzymuje się wykonanie decyzji, wydanych na podstawie odrębnych przepisów, podjętych przed dniem wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego w zakresie należności objętych tym postępowaniem.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, wszczęte postępowania egzekucyjne, w zakresie należności objętych postępowaniem restrukturyzacyjnym, podlegają zawieszeniu, z wyjątkiem postępowań egzekucyjnych prowadzonych w celu zaspokojenia indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 25. 1. W terminie do 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego zakład:

- 1) uzgadnia projekt programu z wierzycielami wierzytelności publicznoprawnych;
- 2) zawiera ugodę restrukturyzacyjną z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych;
- 3) zawiera ugody dotyczące indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

2. Zawarcie ugody restrukturyzacyjnej z wierzycielami wierzytelności cywilnoprawnych w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 4 wymaga zgody odpowiednio podmiotu, który utworzył zakład, albo ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie określonym w ust. 1.

Art. 26. 1. Zakład przekazuje organowi restrukturyzacyjnemu w terminie 7 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 25 ust. 1:

- 1) kopię ugody restrukturyzacyjnej, o której mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2;
- 2) informację o zawartych ugodach dotyczących indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 3) informację o wynikach uzgodnień z wierzycielami wierzytelności publicznoprawnych.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa się:

- 1) liczbę osób, z którymi zawarto ugody;
- 2) liczbę osób, z którymi nie zawarto uгод;
- 3) wysokość roszczeń objętych ugodami;
- 4) harmonogram spłat, w przypadku rozłożenia spłaty zobowiązań na raty.

Art. 27. 1. Organ restrukturyzacyjny wydaje, w terminie do 4 miesięcy od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, decyzję o warunkach restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) wydane zostały pozytywne opinie w trybie określonym w art. 23, z zastrzeżeniem, że negatywna opinia BGK odnośnie do emisji obligacji nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, jeżeli zakład wskazał inne źródła pozyskania środków finansowych na realizację programu;

3) z analizy wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów i danych, a także przedłożonych opinii wynika, że zamierzone działania zakładu prowadzić będą do jego efektywnego funkcjonowania w przyszłości.

2. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do dnia wydania ostatecznego orzeczenia w postępowaniu, o którym mowa w art. 15.

3. Decyzja o warunkach restrukturyzacji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę zakładu, jego siedzibę i adres;
- 2) zatwierdzenie projektu programu;
- 3) warunki restrukturyzacji;
- 4) termin zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego.

4. Organ restrukturyzacyjny, w terminie 4 miesięcy od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, w drodze decyzji, umarza postępowanie restrukturyzacyjne w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 1.

5. Z dniem wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, projekt programu staje się programem restrukturyzacyjnym, zwanym dalej „programem”.

Art. 28. 1. Organ restrukturyzacyjny wydaje decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, jeżeli zostały spełnione warunki określone w art. 6 ust. 2 i zakład przedłożył:

- 1) zaświadczenia o nieposiadaniu zaległości publicznoprawnych, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2;
- 2) oświadczenie zakładu o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 i 4;
- 3) zaświadczenie o nieposiadaniu zaległości z tytułów, o których mowa w art. 7.

2. Organ restrukturyzacyjny wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie do 24 miesięcy od dnia wydania decyzji o warunkach restrukturyzacji.

3. Organ restrukturyzacyjny niezwłocznie przekazuje decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego organom będącym wierzycielami należności publicznoprawnych; decyzja ta stanowi podstawę dla tych organów do wydania decyzji o umorzeniu tych należności.

Art. 29. 1. Organ restrukturyzacyjny, w drodze decyzji, umarza postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli warunki określone w decyzji o warunkach restrukturyzacji nie zostały spełnione w terminie 24 miesięcy od dnia wydania tej decyzji; organ restrukturyzacyjny niezwłocznie przekazuje decyzję o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego organom będącym wierzycielami należności publicznoprawnych.

2. Z dniem umorzenia postępowania, o którym mowa w ust. 1, zobowiązania publicznoprawne prze-

widziane do umorzenia stają się wymagalne, decyzje wstrzymane w trybie art. 24 ust. 1 podlegają wykonaniu oraz podejmuje się postępowania zawieszona w trybie art. 24 ust. 2.

3. Z dniem umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego ugoda restrukturyzacyjna przestaje wiązać zakład oraz wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych wymienionych w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5, chyba że w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego opowie się za nią ponad 50 % wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych mających łącznie ponad 2/3 ogólnej sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom wymienionym w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, wierzyciele wierzytelności cywilnoprawnych wymienionych w spisie, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5, dochodzą swych roszczeń w ich pierwotnej wysokości; odsetki nalicza się do dnia wydania prawomocnej decyzji o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

5. Wyłacone na podstawie ugody restrukturyzacyjnej sumy zalicza się na poczet dochodzonych wierzytelności cywilnoprawnych.

Art. 30. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 29, organ restrukturyzacyjny występuje do podmiotu, który utworzył zakład, z wnioskiem o likwidację zakładu.

2. Treść wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie jest wiążąca dla podmiotu, który utworzył zakład; w takim przypadku podmiot ten rozstrzyga w sprawie dalszego funkcjonowania zakładu.

3. Wniosek o likwidację zakładu nie jest wymagany, jeżeli organem restrukturyzacyjnym jest podmiot, który utworzył zakład.

Art. 31. 1. Wojewoda składa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informacje:

- 1) dotyczące liczby wydanych postanowień o wszczęciu postępowań restrukturyzacyjnych — w terminie 30 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) o wydanych decyzjach o warunkach restrukturyzacji — w terminie 7 dni od dnia wydania takiej decyzji;
- 3) o wydanych decyzjach o umorzeniu postępowań restrukturyzacyjnych oraz przyczynach ich wydania — w terminie 7 dni od dnia wydania takiej decyzji;
- 4) o wydanych decyzjach o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego — w terminie 7 dni od dnia wydania takiej decyzji.

2. Do informacji, o której mowa w ust. 1, dołącza się sprawozdanie z przebiegu postępowania restrukturyzacyjnego.

Art. 32. Rada Ministrów przedkłada Sejmowi, nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy, informację z przebiegu restrukturyzacji do chwili jej zakończenia.

Art. 33. Organ restrukturyzacyjny, co najmniej raz na 6 miesięcy, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski B” listę zakładów, w stosunku do których wydał decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

Rozdział 4

Zasady udzielania pomocy publicznej zakładom

Art. 34. 1. W celu uzyskania środków finansowych na restrukturyzację finansową zakład może:

- 1) emitować obligacje;
- 2) zaciągnąć pożyczkę;
- 3) zaciągać kredyty bankowe;
- 4) występować do jednostki samorządu terytorialnego o udzielenie poręczenia spłaty należności głównej od wyemitowanych przez ten zakład obligacji;
- 5) występować do BGK o udzielenie poręczenia zapłaty odsetek od obligacji ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

2. Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych udziela BGK poręczenia zapłaty odsetek od obligacji objętych poręczeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 5.

3. Do poręczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 42c—42e ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.⁸⁾).

4. Jednostka samorządu terytorialnego może udzielić zakładowi poręczenia spłaty należności głównej od obligacji.

Art. 35. 1. Skarb Państwa udziela zakładowi pożyczki, jeżeli zakład ten, w dniu złożenia wniosku o pożyczkę, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) uzyskał postanowienie o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego;
- 2) posiada projekt programu restrukturyzacyjnego pozytywnie zaopiniowany w trybie określonym w art. 23 ust. 1 i 2;
- 3) ustanowił zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684.

4) złożył pisemne oświadczenie o wysokości przeciętnego rocznego zatrudnienia w zakładzie w latach 2001 i 2002.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2.

3. Łączna kwota pożyczek z budżetu państwa jest ustalana w ustawie budżetowej i nie może przekroczyć kwoty 2,2 mld zł.

4. Pożyczka jest udzielana:

1) na wniosek zakładu złożony w terminie do miesiąca od dnia wydania postanowienia o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego;

2) w kwocie nie wyższej niż suma należności głównych z tytułu zobowiązań, które zakład posiadał lub posiada wobec pracowników, wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;

3) wyłącznie na zaspokojenie następujących zobowiązań:

a) w pierwszej kolejności — zaspokojenie należności głównych z tytułu roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw,

b) spłatę należności z tytułu zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 7, z wyłączeniem odsetek za zwłokę oraz kwot, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7,

c) spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3, z wyłączeniem odsetek za zwłokę oraz kwot, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7,

d) pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności, o których mowa w art. 36 ust. 1.

5. Przez należność główną, o której mowa w ust. 4 pkt 2 i 3 lit. a oraz ust. 8 pkt 2, rozumie się należność wyliczoną według wzoru:

$$Kp = (Z_{2001} \times 203 \times 12) + (Z_{2002} \times 313,24 \times 12)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Kp — kwotę pożyczki w złotych,

Z_{2001} — przeciętne roczne zatrudnienie w zakładzie w 2001 r.,

Z_{2002} — przeciętne roczne zatrudnienie w zakładzie w 2002 r.,

203 — przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 203 zł, o którym

mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, w 2001 r.,

313,24 — przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwocie stanowiącej sumę kwot 203 zł i 110,24 zł, o którym mowa w art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, w 2002 r.,

12 — liczbę miesięcy w roku.

6. Skarb Państwa zawiera z zakładem umowę o pożyczkę w okresie miesiąca od dnia złożenia przez zakład kompletnego wniosku o pożyczkę.

7. Pożyczka może być udzielona zakładowi tylko jeden raz.

8. Środki z pożyczki są wypłacane zakładowi w trzech ratach, przy czym:

1) pierwsza rata, której wysokość wynosi 50 % kwoty pożyczki, jest wypłacana nie później niż w okresie miesiąca od dnia podpisania umowy o pożyczkę;

2) druga rata, której wysokość wynosi 25 % kwoty pożyczki, jest wypłacana nie później niż w okresie 3 miesięcy od dnia podpisania umowy o pożyczkę, pod warunkiem że zakład przeznaczył pierwszą ratę pożyczki na zaspokojenie należności głównych z tytułu roszczeń pracowników, wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, albo udokumentował, że zaspokoił roszczenia pracowników wynikające z tej ustawy;

3) trzecia rata, której wysokość wynosi 25 % kwoty pożyczki, jest wypłacana po uzyskaniu prawomocnej decyzji o warunkach restrukturyzacji.

9. Należność główna z tytułu pożyczki zostanie spłacona nie później niż w okresie 10 lat od dnia podpisania umowy o pożyczkę.

10. Samodzielnemu publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej, w stosunku do którego wydano decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, który w okresie do 5 lat od dnia wydania decyzji o warunkach restrukturyzacji spłaci 50 % należności głównej z tytułu pożyczki, umarza się pozostałą część pożyczki.

11. Przedterminowa spłata należności głównej z tytułu pożyczki jest wolna od dodatkowych opłat.

12. Odsetki od pożyczki są spłacane w okresach miesięcznych albo kwartalnych.

13. Pożyczka jest oprocentowana w wysokości 3 % w stosunku rocznym.

14. Umowa o pożyczkę określa w szczególności:

- 1) terminy i warunki wypłat środków z pożyczki;
- 2) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu pożyczki oraz terminy i sposób spłaty odsetek od tej pożyczki;
- 3) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu pożyczki i odsetek od tej pożyczki oraz wynagrodzenia dla BGK za nadzorowanie wykonania umowy o pożyczkę;
- 4) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

15. Niespłacenie przez zakład dwóch kolejnych rat należności głównej lub dwóch kolejnych rat odsetkowych lub wykorzystanie środków z pożyczki w sposób niezgodny z ust. 4 pkt 3 może skutkować postawieniem umowy o pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności.

16. Środki pochodzące z pożyczki nie podlegają egzekucji.

Art. 36. 1. Czynności związane z udzieleniem pożyczki podejmuje w imieniu Skarbu Państwa BGK, w tym w szczególności:

- 1) przyjmuje wniosek zakładu o udzielenie pożyczki i dokonuje jego analizy pod względem formalnoprawnym;
- 2) podpisuje umowę o pożyczkę z zakładem, który spełnia łącznie warunki określone w art. 35 ust. 1.

2. Opłata prowizyjna dla BGK za podejmowanie czynności, o których mowa w ust. 1, jest potrącana z pierwszej raty pożyczki.

3. BGK podejmuje także, w imieniu Skarbu Państwa, za wynagrodzeniem płatnym przez zakład, czynności związane z nadzorowaniem wykonywania przez zakład umowy o pożyczkę, w tym w szczególności:

- 1) nadzoruje zgodność wykorzystania środków z pożyczki z art. 35 ust. 4 pkt 3;
- 2) stawia, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 15;
- 3) dokonuje oceny spełnienia przez zakład warunków umorzenia, o którym mowa w art. 35 ust. 10, i przekazuje ją do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłaty prowizyjnej, o której mowa w ust. 2, uwzględniając poziom ustalonych dla

BGK prowizji i opłat za rozpatrywanie wniosków o kredyt, wniosków o udzielenie poręczenia lub gwarancji oraz przyznanie kredytu lub udzielenie poręczenia albo gwarancji ze środków funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw;

- 2) wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając poziom ustalonego dla BGK wynagrodzenia z tytułu prowadzenia funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw.

5. BGK podejmuje, w imieniu Skarbu Państwa, czynności zmierzające do odzyskania kwot niespłaconej przez zakład pożyczki lub odsetek od tej pożyczki, za wynagrodzeniem.

6. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w wysokości 3 % wyegzekwowanej kwoty; nie może ono być jednak niższe od rzeczywistych kosztów uzasadnionych działań windykacyjnych. Wynagrodzenie jest potrącane z wyegzekwowanej kwoty.

7. Przy podejmowaniu działań, o których mowa w ust. 5, BGK ma prawo, bez uzyskania pisemnego oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wystawić bankowy tytuł egzekucyjny stosownie do art. 96—98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁹⁾).

8. Szczegółowe warunki podejmowania przez BGK czynności, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, oraz sposobu ustalania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, i zwrotu kosztów uzasadnionych działań windykacyjnych, o których mowa w ust. 6, określi umowa zawarta z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 37. 1. Emisja obligacji, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1, może nastąpić w terminie od 12 miesięcy od dnia wydania decyzji o warunkach restrykturyzacji.

2. Organizację i obsługę emisji obligacji prowadzi BGK.

3. Koszty organizacji i obsługi emisji obligacji ponosi emitent.

4. Do emisji obligacji nie stosuje się przepisów art. 17 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz art. 24 ust. 3 i art. 29 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 217, poz. 2124).

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808.

Art. 38. 1. Środki pochodzące z emisji obligacji mogą być przeznaczone wyłącznie na:

- 1) w pierwszej kolejności — zaspokojenie roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 2) spłatę zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 7;
- 3) spłatę zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 4) pokrycie kosztów emisji obligacji oraz pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 42c ust. 4 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyjątkiem kosztów wykupu obligacji oraz płatności z tytułu odsetek od obligacji.

2. Środki pochodzące z emisji obligacji nie podlegają egzekucji.

Art. 39. W przypadku gdy podmiot, który utworzył zakład, albo minister właściwy do spraw zdrowia przejmie zobowiązania zakładu, na warunkach wskazanych w art. 13 ust. 1 pkt 4, do restrukturyzacji tych zobowiązań stosuje się postanowienia niniejszego rozdziału.

Art. 40. 1. Zakład, który w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie posiada zaległości w spłacie zobowiązań znanych na dzień 31 grudnia 2004 r. oraz nie podlega restrukturyzacji finansowej w rozumieniu przepisów rozdziału 2, może ubiegać się o dotację na wsparcie działań polegających na restrukturyzacji zatrudnienia, zmianach w strukturze organizacyjnej zakładu lub innych działań mających na celu poprawę sytuacji ekonomicznej zakładu lub jakości świadczeń zdrowotnych.

2. Dotacje są udzielane ze środków budżetu państwa w granicach kwot określonych w ustawie budżetowej.

3. Dotacji udziela minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek zakładu.

4. Zakład składa wniosek do ministra właściwego do spraw zdrowia za pośrednictwem organu restrukturyzacyjnego wraz z opinią podmiotu, który utworzył zakład, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy; opinia nie jest wymagana, jeżeli organ restrukturyzacyjny jest podmiotem, który utworzył zakład.

5. Organ restrukturyzacyjny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 3, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, wraz z oceną propozycji wysokości dotacji i jej przeznaczenia.

6. W przypadku gdy organem restrukturyzacyjnym jest minister właściwy do spraw zdrowia, zakład składa wnioski, o którym mowa w ust. 3, do tego ministra.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia, określając wysokość dotacji dla zakładu, uwzględnia wysokość nakładów, które poniósł zakład podejmując działania, o których mowa w ust. 1, w latach 1999—2004 oraz wysokość nakładów planowanych do poniesienia w 2005 r.

8. Przepisy ust. 1—7 nie naruszają uprawnień Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynikających z przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Art. 41. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę zakładu oraz jego siedzibę i adres;
- 2) informację o wysokości nakładów poniesionych w latach 1999—2004 i planowanych do poniesienia w 2005 r. na działania, o których mowa w art. 40 ust. 1, z uwzględnieniem art. 40 ust. 7;
- 3) propozycję wysokości dotacji, opis jej przeznaczenia w ramach działań, o których mowa w art. 40 ust. 1, wraz z zamierzonymi efektami ekonomicznymi i organizacyjnymi oraz uzasadnieniem;
- 4) liczbę osób zatrudnionych w zakładzie;
- 5) liczbę osób, do których stosuje się przepisy art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw.

2. Do wniosku, o którym mowa w art. 40 ust. 3, dołącza się:

- 1) sprawozdania finansowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości za lata obrotowe, począwszy od 1999 r. do 2004 r.;
- 2) sprawozdania z działalności zakładu za lata obrotowe 2002—2004;
- 3) informację o stanie realizacji zobowiązań z tytułu roszczeń pracowników wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw;
- 4) kopię ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wraz z informacją o ustanowionych na nich obciążeniach;
- 5) oświadczenie zakładu o nieposiadaniu niespłaconych zobowiązań wymagalnych na dzień 31 grudnia 2004 r.;
- 6) oświadczenie zakładu o zmniejszeniu nakładów, o których mowa w art. 40 ust. 7, o przyznane dotacje na ich sfinansowanie.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 42. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a w pkt 5 dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684),”;

2) w art. 16 w ust. 3d wyraz „przedsiębiorców” zastępuje się wyrazem „podmiotów”.

Art. 43. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785) po art. 42b dodaje się art. 42c—42e w brzmieniu:

„Art. 42c. 1. W czasie trwania postępowania restrukturyzacyjnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, zwanego dalej „zakładem”, wszczętego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684), Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielić zakładowi, ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, poręczenia dokonania zapłaty odsetek od obligacji.

2. Poręczenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone pod warunkiem, że:

1) program restrukturyzacyjny zakładu przewiduje ubieganie się o poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych;

2) wyemitowane obligacje oraz środki uzyskane z obligacji zostaną przeznaczone na cele określone w ustawie, o której mowa w ust. 1;

3) zakład lub jednostka samorządu terytorialnego będąca podmiotem, który utworzył zakład, ustanowi zabezpieczenia na rzecz Banku Gospodarstwa Krajowego na wypadek roszczeń wynikających z tytułu wykonania obowiązków poręczyciela.

3. Poręczenie, o którym mowa w ust. 1:

1) jest udzielane na wniosek zakładu;

2) może być udzielone zakładowi tylko jeden raz.

4. Od poręczenia, o którym mowa w ust. 1, jest pobierana opłata prowizyjna w wysokości:

1) 1,0 % kwoty objętej poręczeniem, jeżeli okres, na który udzielono poręczenia, nie przekracza 2 lat;

2) 1,5 % kwoty objętej poręczeniem, jeżeli okres, na który udzielono poręczenia, przekracza 2 lata.

5. Do poręczenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1, art. 34, 38 ust. 3 oraz art. 39.

6. Poręczenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

7. Poręczenie, o którym mowa w ust. 1, zwalnia się z opłaty skarbowej.

Art. 42d. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w imieniu Skarbu Państwa udziela Bankowi Gospodarstwa Krajowego poręczenia dokonania zapłaty odsetek od obligacji objętych poręczeniem, o którym mowa w art. 42c ust. 1.

2. Kwota poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, wynosi 500 mln zł.

3. Środki przeznaczone na wykonanie poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, zasilają Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych w Banku Gospodarstwa Krajowego.

4. Warunki wykonania poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

5. Poręczenie Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r.

6. Poręczenie Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, zwalnia się z opłaty prowizyjnej.

7. Do poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 57, poz. 491.

- przepisy art. 31, 43 ust. 1 i 2, art. 43a, 44—44b, 45 pkt 1 i art. 47.
8. W przypadku gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych nie podejmie czynności zmierzających do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego jest obowiązany do podejmowania tych czynności, na warunkach określonych w umowie z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, za wynagrodzeniem.
9. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, przysługuje w wysokości 3 % wyegzekwowanej kwoty; nie może ono być jednak niższe od rzeczywistych kosztów niezbędnych działań windykacyjnych. Wynagrodzenie jest potrącane z wyegzekwowanej kwoty, a sposób jego ustalania określa umowa.
10. Przy podejmowaniu działań, o których mowa w ust. 8, Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo, bez uzyskania pisemnego oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wystawić bankowy tytuł egzekucyjny stosownie do art. 96—98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo ban-

kowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹¹⁾).

Art. 42e. Przepisy art. 42c i 42d stosuje się odpowiednio, jeżeli jednostka samorządu terytorialnego będąca podmiotem, który utworzył zakład, przejęła zobowiązania tego zakładu i w celu uzyskania środków finansowych na pokrycie tych zobowiązań wyemittowała obligacje.”

Rozdział 6

Przepis końcowy

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808.